

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Kapring af luftfartøj).

(Lovforslaget (nr. 53) findes i tillæg A. sp. 909, fremsættelsen i tidenden sp. 950).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Otto Mørch: Det er en kendsgerning, at flyvning i dag absolut må regnes som en meget sikker transportform. Luftfartsteknikken i bredeste forstand giver i dag de mange millioner, som benytter flyvning som transportform, en både hurtig og sikker transport, ja, man kan endda konstatere, at luftfartsteknikken nu udvikler sig så hurtigt på det sikkerhedsmæssige område, at det kan knibe økonomisk at følge med i praktisk brug af de mange tekniske fremskridt.

På denne baggrund er det en alvorlig udvikling for flysikkerheden i de seneste år, at den er blevet truet ved farlige bemægtigelser af luftfartøjer under flyvning. De såkaldte flykappinger har sat mange menneskeliv på spil, men heldigvis er det hidtil lykkedes at undgå store tab af menneskeliv gennem flypiraternes hasarderede indgreb i flytrafikken.

På internationalt plan har man søgt at dæmme op for de farlige aktioner, og Danmark har da sammen med mange andre lande tiltrådt en konvention om bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer. Konventionen er trådt i kraft den 14. oktober 1971, men Danmark har endnu ikke ratificeret den.

For at kunne opfylde konventionens forpligtelser om strafforfølgning og fastsættelse af strenge straffe er det nødvendigt med ændringer i vor straffelov. Efter min mening er det væsentligste, at vi får sikret en universalkompetence, så det bliver muligt at udøve strafferetlig jurisdiktion over for kappinger af luftfartøjer uden hensyn til, om der ud over gerningsmandens tilstedeværelse foreligger nogen tilknytning til staten, og i forbindelse hermed også at få taget højde for at sikre samme jurisdiktion over for visse voldshandlinger, der begås i forbindelse med flykappinger. Som foreslået i ændringerne til § 8 bliver det nu muligt at pålægge straf i Danmark for en hvilken som

helst kapping af et luftfartøj og for visse forbrydelser mod liv og lemmer, der begås i forbindelse med flykappinger.

Jeg finder, at det er meget tilfredsstillende, at Danmark hermed stilles friere i spørgsmålet om udlevering af gerningsmanden til en anden stat, og jeg finder det helt tilfredsstillende, at justitsministeren her har den afgørende bemyndigelse.

Efter konventionen pålægges vi forpligtelse til at fastsætte strengere straffe for kapping af luftfartøjer. Ved de foreslåede ændringer af straffeloven bliver der nu en betydelig strafskærpelse, nemlig fra 6 år og op til 10 år, og under skærpende omstændigheder kan man gå helt op til 16 år.

Jeg hører ikke til dem, der har tyrkertro på, at det at skærpe straffene altid er særlig virkningsfuldt. Vi må gøre os klart, at vi her står over for et specielt klientel. Det kan være og er ofte en politisk flygtning, der via flykapping søger friheden, det kan, som vi har set det, også være partisangrupper, der via flykapping gennemfører deres aktioner til støtte for deres bevægelse. Derfor tror jeg mere på skærpede kontrolforanstaltninger i vore lufthavne, hvor man ved hjælp af stikprøvekontrol, røntgenapparatur og magnetdetektorer kan foretage undersøgelser af både personer og gods, men jeg er da helt klar over, at det kan være til gene for afviklingen af trafikken. Kontrolspørgsmålet og dermed en skærpelse af opdagelsesrisikoen kan vi jo få lejlighed til at drøfte nærmere, når trafikministerens forslag til ændring af lufthavnsloven snart kommer til behandling i tinget.

Generalpræventivt er det sikkert nødvendigt med den høje strafferamme, men jeg finder alligevel, at vi bør se nærmere på den under et kortvarigt udvalgsarbejde i retsudvalget. Jeg har bemærket, at der er forskel på strafferammen i de nordiske lande, og det forekommer mig, at svenskerne og finerne har fundet en mere rimelig højde på strafferammen end den, der foreslås i lovforslaget.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale en hurtig gennemførelse af lovforslaget, så vi snarest kan foretage en ratificering af Haagkonventionen.

Jeg har bemærket, at mange lande allerede har ratificeret. Jeg har bemærket, at vi hinker lidt bagefter også de nordiske lande